

Sygn. akt IV U 134/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 września 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Teresa Maślukiewicz

Protokolant : Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 30 września 2015 roku w Ś.

sprawy z odwołania **D. O.** reprezentowanego przez A. O.

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania
o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

z dnia (...) roku, znak: (...). (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

A. O. przedstawicielka ustawowa małoletniego D. O. odwołała się od orzeczenia o stopniu niepełnosprawności z (...) roku znak (...). (...) wnosząc o zmianę zaskarżonego orzeczenia w pkt 1 poprzez zaliczenie do znacznego stopnia niepełnosprawności, zmianę wskazań opisanych w pkt. 7 i 8.

W uzasadnieniu odwołania podała m.in. że D. O. cierpi na duże skrzywienie kręgosłupa wskutek czego koniecznym jest udzielanie mu stałej pomocy w noszeniu codziennie plecaka do szkoły. Zachodzi także konieczność podawania mu leków w ciągu dnia, a ich dawkowanie i zażywanie musi odbywać się pod kontrolą rodzica. Stan jego zdrowia nie uległ poprawie od dnia wydania opinii sądowo – lekarskiej przez biegłego tj. od (...) roku, koniecznym zatem jest wykonywanie codzienne ćwiczeń pod nadzorem rodzica, uczęszczanie wspólnie z rodzicem na zajęcia rehabilitacyjne, na basen. D. O. wymaga stałej i długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji, jak również stałego współudziału na co dzień opiekuna dziecka w procesie jego leczenia, rehabilitacji i edukacji.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. wniósł o oddalenie odwołania uzasadniając to m.in. tym, że stopień naruszenia sprawności organizmu D. O. w świetle norm prawnych ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, jak również rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15.07.2003 roku w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności nie daje podstaw do zaliczenia do znacznego stopnia niepełnosprawności.

Sąd ustalił:

Orzeczeniem z dnia (...) roku (...) do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w K. zaliczył D. O.

do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności do (...) roku symbol przyczyny niepełnosprawności – 05-R. Orzekł też, że nie ma zastosowania pkt 7 i 8 wskazań.

Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności
w Województwie (...) we W. orzeczeniem z (...) roku utrzymał zaskarżone orzeczenie (...) w K. w mocy. Od orzeczenia tego A. O. odwołała się do tutejszego Sądu.

Dowód: orzeczenie z (...) roku (...) w K.

orzeczenie z (...) roku (...) we W.

- w aktach (...) w zał.

Biegli sądowi specjalista neurolog i biegły z zakresu medycyny sądowej orzekli, że stan zdrowia D. O. uzasadnia zaliczenie do osób o co najwyżej umiarkowanym stopniu niepełnosprawności na stałe, symbol 05-R. Zachodzi wprawdzie konieczność korzystania z systemu środowiskowego wsparcia w samodzielnej egzystencji ale nie ma potrzeby stałego współudziału opiekuna w procesie leczenia, rehabilitacji i edukacji. D. O. spełnia przesłanki z art. 8 ust. 1 ustawy z 20.06.1997 roku - Prawo o ruchu drogowym. Nie wymaga mieszkania w odrębnym pokoju.

Dowód: opinia biegłych lekarzy – k 14-15

Sąd zważył:

Odwołanie jest bezzasadne.

Przepis art. 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tekst jednolity – Dz. U. z 2011 roku nr 127 poz. 721 z późn. zm.) stanowi, że:

1/ ust. 1 – **do znacznego stopnia niepełnosprawności** zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji,

1/ ust. 2 – do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych,

3/ ust. 3 – do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mającą ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

W zasadzie bezsporne w sprawie było, że D. O. jest osobą niepełnosprawną w związku ze schorzeniami chirurgiczno-ortopedycznymi i neurologicznymi – symbol 05-R.

Sporne pozostawało, czy niepełnosprawność powoduje lekki, umiarkowany czy znaczny stopień niepełnosprawności. Lekarze badający D. O.

w niniejszej sprawie zgodnie orzekli, że stan zdrowia uzasadnia zaliczenie go do co najwyżej umiarkowanego stopnia niesprawności na stałe oraz, że nie zachodzi konieczność zmiany wskazań – pkt 1-10.

Sąd w całości dał wiarę opiniom wszystkich biegłych albowiem są one pełne, jasne, pozbawione wewnętrznych sprzeczności i dostatecznie wyjaśniły wszystkie okoliczności mające istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia.

Strona powodowa zaś nie wykazała, iż opinie są rażąco wadliwe lub w sposób oczywisty błędne.

Opinia sądowo – lekarska z dnia (...) roku załączona przez A. O. do odwołania od decyzji (...) do akt sprawy w żadnej mierze nie mogą stanowić dowodu na potwierdzenie aktualnego stanu zdrowia małoletniego powoda.

Sąd pominął dowód z przesłuchania stron, albowiem wszystkie fakty istotne dla rozstrzygnięcia zostały wyjaśnione przez biegłych (art. 299 kpc).

Mając powyższe na uwadze, na mocy art. 477¹⁴§1 kpc orzeczono jak w sentencji.